

Cartes als pares: Aquests nens i nenes que tant ens il·lusionen

---

Estimada família,

*L'art suprem del mestre consisteix a despertar la motivació, el goig de
l'expressió creativa i del coneixement.*

Albert Einstein

Com vostès ja hauran observat en aquests últims anys, en havent acabat la “Festa per als pares”, habitualment faig una carta-resum com a testimoni i record. Enguany m’ha semblat més important, considerant les limitacions degudes, intentar explicar-ne el treball des del dedins, és a dir, exposar-ne l’evolució humana i intel·lectual de la Festa. D’antuvi els haig de dir que aquesta visió serà global, tot i mirant d’entrar en el detall, perquè encara que jo no hi sigui en el treball específic vulgues no vulgues, durant el curs, sempre me n’arriba algun coneixement.

Tot tornant al motiu d’aquesta carta cal reconèixer el treball que fan els mestres durant l’any escolat des de la visita al museu de Montserrat al finalitzar el curs 2010/11, on els nostres alumnes hi admiraren l’exposició sobre “*L’expressivitat de la creació*”, exposició feta per l’artista Mònica Rozman, fins el dia de la Festa d’aquest curs el 14/4/2012. Agraeixo doncs als mestres l’abnegació en el treball, esforç, realització amb coneixements i amor. L’aforisme que encapçala aquesta carta, sé que és minso i insuficient però en vol ser testimoni.

Tal com els he dit vull entrar en el dedins de la realització que es començà a concretar en el DCPg de final del curs passat, quan els alumnes de 3r i 4t d'ESO i els cursos de Batxillerat, pujaren a Montserrat a veure l'exposició esmentada sobre "*L'expressivitat de la creació*". Els nostres nois i noies en sortiren engrescats però cal dir que ja s'havien preparat per veure i comprendre un treball tan enriquidor. Després de la visita, els alumnes dels dos cursos finals d'ESO treballaren la relació entre totes les matèries i l'art durant una setmana, en grups i amb tot el seu professorat. En feren dossiers individuals ensems que la presentació. Llavors es consideraren finits els Documents Control de Processos global (DCPg) del curs passat, documents que vostès també han vist a l'exposició pels pares. Tot plegat ens fa comprendre que les exhibicions per les festes per als pares, no són res més ni menys, que un treball continuat en el temps per l'assimilació de coneixements i destreses indispensables per qualsevol realitat escolar.

Un fet important és que els nostres alumnes han treballat els DCP pràcticament des de sempre i els DCPg com a mínim des de fa uns vint anys¹. El DCP senzill apropa el nen a la comprensió de cada matèria i el global a allò que uneix les matèries, encara que ja es va escriure² que la unitat del tot, ara com ara, és impossible i més contemplada des d'un punt de vista humanístic.

És fàcil comprendre doncs que a l'Escola l'interessa i molt que la preparació de tot tipus que, les diferents edats, fan perquè la Festa per als pares sigui reeixida, quedi interioritzada, a cada nen en allò que els pertoca, en la memorització, expressivitat

---

¹ Tots dos tipus han tingut variacions en el temps atès que són tècniques fetes a l'Escola i per tant tenen l'evolució que considerem necessària.

² Veure la carta als pares "La inabastable unitat del tot" del 4/9/2011.

equilibri mental i físic, ordre, etc. No és mostrar, que sí, però bàsicament és reeixir en ells mateixos. Vull recordar també, que paral·lelament hi ha les exposicions trimestrals i la vivència interna de l'Escola, des de la Reunió Treball als tres anys, a la Reunió Balanç diària i l'exposició de les Tesines, entre el munt de realitats que vostès ja coneixen, escrites i explicades. Cal veure que la comprensió de vostès és un benefici molt important pels seus fills.

Resum del Programa de la Festa per als pares 14/4/2012:

OBERTURA. Alumnes del grup Aer i Enèrgueia.

ORDRE DUAL, dos valors oposats que es necessiten i es complementen. Grups Vil·lans, Alvearium i Lux. Escenificació del conte *Matisos*.

ORDRE CIRCULAR, un principi sense fi del tot necessari i que dóna sentit a l'existència de l'ésser. Grups Caeli, Estol i Fluctus. Escenificació del conte *La dreuera*.

ORDRE ESPIRAL, un món en moviment ple de corbes que van creixent a mesura que giren a l'entorn d'un centre o un eix, que dóna sentit a l'expansió de la vida. Grups Mà, Joc, Àliga, Trenat i Arc. Escenificació del conte *El ram de flors*.

ORDRE FRACTAL, ramificació, exploració, aventura...que convida a créixer, a aprendre...un camí ple de dreueres que ens ajuda a explorar i estimar. Grups Mar, Ignis i Cosmos. Lectura del conte *Antípodes*.

CLOENDA. Alumnes del grup Aer i Enèrgueia.

Als més grans de l'Escola

Aquestes ratlles són dedicades com el seu títol indica als més grans de l'Escola. Els que any rere any sou l'admiració de la gent que ve al comprovar la dedicació i estima que teniu envers els més petits.

Aquesta il·lusió en els vostres ulls, fars de la vostra ànima que il·luminen el camí dels vostres petits companys que us segueixen, aquests ulls compensen feixucs treballs i hores sense dormir, fruit de tanta incomprensió real, considerant-la que és aquella que no té malícia, senzillament que no comprèn.

Volguts i volgudes, continueu així, no us deixeu robar aquest meravellós tresor que porteu dintre.

Una petita història gràfica de la Festa per als pares

Just al començament de l'Escola una Festa per als pares a l'aula més gran de les tres que teníem. Aquesta aula a l'inici la fèiem servir de pati. Com a curiositat es pot veure que els artistes s'integraven amb el públic.

També al carrer Progrés. Ganes, il·lusió i enginy no han faltat mai.

Aquí encara estàvem al carrer Progrés, però respecte la Festa ens desplaçarem a la Parròquia de St. Ramon, on hi havia un teatre petit, acollidor i suficient.

Ja estàvem a la Bonanova i la Festa la fèiem al pati on podem veure la tarima que ens servia d'escenari que toca el carrer Bigai. A peu de fotografia s'hi veu la capçada d'aquells inoblidables pins que vàrem plantar ben petits a l'entrar a l'Escola i que després haguérem d'arrancar-los per mor de la piscina. Les famílies ben aposentades omplen el pati.

Els actors a l'escenari! I amb orquestra pròpia fa uns vint-i-cinc anys.

Començarem a anar a La Salle, al seu poliesportiu.

No obstant, la preparació seguïrem fent-la al nostre pati i al gimnàs de l'Escola...

...però després, com vostès també han viscut, anàrem al teatre de La Salle. A la fotografia, assaig de la darrera Festa.

Algunes consideracions finals

Només veient fotografies de la Festa, és innegable que la millora constant de l'Escola i per tant dels seus alumnes. Un esperit que no essent lineal s'ha mostrat constant a la nostra realitat pedagògica.

- ❖ **Coneixements i destreses assolits** durant tot un curs i que fàcilment penetren en el ser dels alumnes.
- ❖ **Multidisciplinarietat, interdisciplinarietat i transdisciplinarietat:** és molt important que aspectes de coneixement i destreses tinguin la possibilitat d'anar-se treballant en el temps.
- ❖ **Germanor de grans i petits** de tanta ajuda mútua i avantatges humans pel contacte.
- ❖ **Estima** vers tota la comunitat educativa, pares, companys, mestres.
- ❖ **Autocontrol** que els pot servir per dominar-se en situacions conflictives.
- ❖ **Declamació i gestualització.**

- ❖ **L'estimació a l'Escola** que els fa més segurs i els sociabilitza en allò que tenen tan a prop. Tot això i més s'assoleix destinant-hi un temps relativament breu si considerem els resultats de tot ordre.

Fins l'any que ve si Déu vol. Mentalment ja hi tenim la nova Festa!

Josep Oliveras i Cama

Abril 2012